

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

368/0

**Vládní návrh zákona o úpravě některých vztahů v souvislosti
s vystoupením Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku
z Evropské unie**

Zástupce předkladatele: ministr vnitra
Doručeno poslancům: 9. ledna 2019 v 15:32

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne 2019

o úpravě některých vztahů v souvislosti s vystoupením Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje v souvislosti s vystoupením Spojeného království Velké Británie a Severního Irska (dále jen „Spojené království“) z Evropské unie bez uzavření dohody o podmínkách vystoupení Spojeného království z Evropské unie podle čl. 50 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii po přechodné období

- a) pobyt občana Spojeného království nebo rodinného příslušníka občana Spojeného království na území České republiky,
- b) nabývání státního občanství České republiky občanem Spojeného království,
- c) uzavírání manželství a registrovaného partnerství občanem Spojeného království a prohlášení o podobě jeho jména,
- d) přístup občana Spojeného království nebo rodinného příslušníka občana Spojeného království na trh práce a podmínky nároku na podporu v nezaměstnanosti,
- e) výplatu některých dávek státní sociální podpory a příspěvku na péči občanu Spojeného království nebo rodinnému příslušníkovi občana Spojeného království,
- f) daně z příjmů ve vztahu ke Spojenému království,
- g) stavební spoření občana Spojeného království,
- h) penzijní připojištění se státním příspěvkem a doplňkové penzijní spoření osoby s bydlištěm na území Spojeného království,
- i) provádění platební transakce v britských librách a provádění platební transakce s využitím platebních služeb ve Spojeném království,
- j) uznávání odborné kvalifikace občana Spojeného království nebo rodinného příslušníka občana Spojeného království,

k) uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče získané na území Spojeného království,

l) poskytování právních služeb občanem Spojeného království,

m) poskytování daňového poradenství občanem Spojeného království nebo rodinným příslušníkem občana Spojeného království,

n) poskytování finančních služeb na základě oprávnění uděleného ve Spojeném království,

o) poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání zahraniční vysokou školou, která má sídlo, svou ústřední správu nebo hlavní místo své podnikatelské činnosti na území Spojeného království nebo byla zřízena nebo založena podle práva Spojeného království (dále jen „zahraniční vysoká škola se sídlem na území Spojeného království“), nebo její tuzemskou pobočkou,

p) nakládání s léčivými přípravky vyrobenými nebo propuštěnými ve Spojeném království,

q) veřejnou sbírku konanou právnickou osobou se sídlem na území Spojeného království,

r) postavení osoby se sídlem na území Spojeného království v oblasti hazardních her.

(2) Ustanovení tohoto zákona se použijí přednostně před ustanoveními jiných právních předpisů upravujících tyto vztahy.

ČÁST DRUHÁ POBYT OBČANA SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ NEBO RODINNÉHO PŘÍSLUŠNÍKA OBČANA SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY

§ 2

Přechodný pobyt občana Spojeného království na území České republiky

(1) Občan Spojeného království, kterému bylo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vydáno potvrzení o přechodném pobytu na území České republiky a jehož přechodný pobyt nebyl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zrušen, ani nezanikl, je oprávněn přechodně pobývat na území České republiky.

(2) Občan Spojeného království, který přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podal žádost o vydání potvrzení o přechodném pobytu na území České republiky, o níž nebylo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pravomocně rozhodnuto, je oprávněn přechodně pobývat na území České republiky do dne nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti. Ministerstvo vnitra potvrdí občanu Spojeného království na jeho žádost podání žádosti o vydání potvrzení o přechodném pobytu na území České republiky.

(3) Občan Spojeného království, který přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podal žádost o vydání potvrzení o přechodném pobytu na území České republiky a kterému bylo po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vydáno potvrzení o přechodném pobytu na území České republiky, je oprávněn přechodně pobývat na území České republiky.

(4) Ministerstvo vnitra zruší přechodný pobyt občana Spojeného království na území České republiky podle odstavců 1 až 3 z důvodu podle § 87d odst. 2 zákona o pobytu cizinců na území České republiky. Ustanovení § 87d odst. 3 a 4 zákona o pobytu cizinců na území České republiky se použijí obdobně.

§ 3

Přechodný pobyt rodinného příslušníka občana Spojeného království na území České republiky

(1) Rodinným příslušníkem občana Spojeného království se rozumí osoba, která ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve vztahu k občanu Spojeného království splňuje podmínky uvedené v § 15a zákona o pobytu cizinců na území České republiky.

(2) Rodinný příslušník občana Spojeného království, kterému bylo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vydáno povolení k přechodnému pobytu na území České republiky a jehož přechodný pobyt na území České republiky nebyl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona ukončen, ani nezanikl, je oprávněn přechodně pobývat na území České republiky.

(3) Rodinný příslušník občana Spojeného království, který přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podal žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky, o níž nebylo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pravomocně rozhodnuto, je oprávněn, pokud jsou splněny podmínky uvedené v § 87y zákona o pobytu cizinců na území České republiky, přechodně pobývat na území České republiky do dne nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti. Pro osvědčení oprávněnosti pobytu se použije § 47 odst. 11 zákona o pobytu cizinců na území České republiky obdobně.

(4) Rodinný příslušník občana Spojeného království, který přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podal žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky a kterému bylo po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vydáno povolení k přechodnému pobytu na území České republiky, je oprávněn přechodně pobývat na území České republiky.

(5) Ministerstvo vnitra ukončí přechodný pobyt rodinného příslušníka občana Spojeného království na území České republiky podle odstavců 2 až 4 z důvodů podle § 87f odst. 1 nebo 3 zákona o pobytu cizinců na území České republiky. Ustanovení § 87f odst. 2 a 4 až 6 zákona o pobytu cizinců na území České republiky se použijí obdobně.

§ 4

Žádost o vydání povolení k pobytu na území České republiky

(1) Občan Spojeného království, který ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona oprávněně pobýval na území České republiky, je oprávněn na území České republiky podat žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky.

(2) Občan Spojeného království, který na území České republiky pobývá nepřetržitě po dobu 5 let, je oprávněn na území České republiky podat žádost o vydání povolení k trvalému pobytu podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky.

(3) Rodinný příslušník občana Spojeného království podle odstavce 1 je oprávněn na území České republiky podat žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky.

(4) Rodinný příslušník občana Spojeného království podle odstavce 1 nebo 2 je oprávněn v době přechodného pobytu na území České republiky podat žádost o vydání povolení k trvalému pobytu podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky, pokud na území České republiky pobývá nepřetržitě po dobu 5 let.

(5) Do doby nepřetržitého pobytu na území České republiky osoby podle odstavce 2 nebo 4 se pro účely vydání povolení k trvalému pobytu započítávají doby přechodného pobytu podle § 18 písm. c), § 87a a 87b zákona o pobytu cizinců na území České republiky. Pro posouzení požadavku nepřetržitého pobytu na území České republiky osoby podle odstavce 2 nebo 4 se pro pobyt přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona použijí § 87g odst. 7 až 9 a § 87h odst. 3 zákona o pobytu cizinců na území České republiky obdobně.

(6) Pokud o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo k trvalému pobytu podané osobou podle odstavců 1 až 4 nebylo pravomocně rozhodnuto do dne pozbytí platnosti tohoto zákona, je tato osoba oprávněna přechodně pobývat na území České republiky do dne nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti. Pro osvědčení oprávněnosti pobytu se použije § 47 odst. 11 zákona o pobytu cizinců na území České republiky obdobně.

(7) V případě žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu podané osobou podle odstavce 1 nebo 3 se § 42 odst. 1 a § 46 odst. 1 věta druhá zákona o pobytu cizinců na území České republiky nepoužijí.

(8) V případě žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu podané osobou podle odstavce 2 nebo 4 se nevyžaduje předložení dokladu prokazujícího požadovanou znalost jazyka podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky.

ČÁST TŘETÍ NABÝVÁNÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY OBČANEM SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ

§ 5

Občan Spojeného království, který přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podal žádost o udělení státního občanství České republiky, o níž nebylo do dne nabytí účinnosti tohoto zákona pravomocně rozhodnuto, se pro účely posouzení splnění podmínky trvalého pobytu na území České republiky považuje za občana Evropské unie.

ČÁST ČTVRTÁ
UZAVÍRÁNÍ MANŽELSTVÍ A REGISTROVANÉHO PARTNERSTVÍ
OBČANEM SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ A PROHLÁŠENÍ O PODOBĚ JEHO
JMÉNA

§ 6

Uzavírání manželství a registrovaného partnerství občanem Spojeného království

Povinnost předložit potvrzení o oprávněnosti pobytu na území České republiky se nevztahuje na občana Spojeného království, který jako snoubenec nebo osoba, která chce vstoupit do registrovaného partnerství, předložil matričnímu úřadu tiskopis podle zákona o matrikách, jménu a příjmení přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 7

Prohlášení o podobě jména občanem Spojeného království

Právo nebo tradice Spojeného království se pro účely uvedení jména, popřípadě jmen, nebo příjmení v matriční knize na základě prohlášení občana Spojeného království podle zákona o matrikách, jménu a příjmení považují za právo nebo tradici jiného členského státu Evropské unie.

ČÁST PÁTÁ

PŘÍSTUP OBČANA SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ NEBO RODINNÉHO
PŘÍSLUŠNÍKA OBČANA SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ NA TRH PRÁCE
A PODMÍNKY NÁROKU NA PODPORU V NEZAMĚSTNANOSTI

§ 8

Přístup občana Spojeného království
nebo rodinného příslušníka občana Spojeného království na trh práce

Povolení k zaměstnání, zaměstnanecká karta, karta vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrá karta se nevyžaduje k zaměstnání občana Spojeného království nebo rodinného příslušníka občana Spojeného království, jejichž výkon práce v základním pracovněprávním vztahu podle zákoníku práce započal přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Podpora v nezaměstnanosti

§ 9

Doba pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, v platném znění, získaná ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve Spojeném království se pro účely splnění podmínky podle § 39 odst. 1 písm. a) zákona o zaměstnanosti považuje za předchozí zaměstnání.

§ 10

Podpora v nezaměstnanosti, která byla přiznána občanu Spojeného království nebo rodinnému příslušníkovi občana Spojeného království přede dnem nabytí účinnosti tohoto

zákona, se v případě, že občan Spojeného království nebo rodinný příslušník občana Spojeného království požádal v souladu s čl. 64 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o poskytování podpory v nezaměstnanosti do Spojeného království, poskytne do Spojeného království.

ČÁST ŠESTÁ
VÝPLATA NĚKTERÝCH DÁVEK STÁTNÍ SOCIÁLNÍ PODPORY A PŘÍSPĚVKU
NA PÉČI OBČANU SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ NEBO RODINNÉMU
PŘÍSLUŠNÍKOVÍ OBČANA SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ

§ 11

(1) Nárok občana Spojeného království nebo rodinného příslušníka občana Spojeného království na výplatu rodičovského příspěvku vzniklý přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zůstává zachován, nejdéle však do doby, kdy na rodičovském příspěvku byla vyplacena z důvodu péče o totéž nejmladší dítě v rodině celková částka.

(2) Nárok občana Spojeného království nebo rodinného příslušníka občana Spojeného království na výplatu přídatku na dítě a příspěvku na péči vzniklý přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zůstává zachován, a to nejdéle do doby, kdy tento zákon pozbyde platnosti.

(3) Dávky poskytované podle odstavců 1 a 2 se na žádost příjemce vyplácejí do Spojeného království na platební účet určený příjemcem těchto dávek.

ČÁST SEDMÁ
DANĚ Z PŘÍJMŮ VE VZTAHU KE SPOJENÉMU KRÁLOVSTVÍ

§ 12

(1) Poplatník daní z příjmů, který je daňovým rezidentem Spojeného království, se pro účely daňové povinnosti za zdaňovací období, ve kterém nabytí tento zákon účinnosti, považuje za daňového rezidenta členského státu Evropské unie; to neplatí pro daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně a pro zajištění daně.

(2) Spojené království se pro účely daňové povinnosti poplatníka daní z příjmů, který není daňovým rezidentem Spojeného království, považuje do konce zdaňovacího období, ve kterém tento zákon pozbyde platnosti, za členský stát Evropské unie.

ČÁST OSMÁ
STAVEBNÍ SPOŘENÍ OBČANA SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ

§ 13

Občan Spojeného království, který byl ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona účastníkem stavebního spoření, se pro účely zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření považuje za občana Evropské unie.

ČÁST DEVÁTÁ
PENZIJNI PŘIPOJIŠTĚNÍ SE STÁTNÍM PŘÍSPĚVKEM
A DOPLŇKOVÉ PENZIJNI SPOŘENÍ OSOBY S BYDLIŠTĚM NA ÚZEMÍ
SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ

§ 14

**Penzijní připojištění se státním příspěvkem osoby s bydlištěm na území
Spojeného království**

Osoba, která měla ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona bydliště na území Spojeného království, se pro účely účasti na penzijním připojištění se státním příspěvkem podle zákona o penzijním připojištění se státním příspěvkem považuje za osobu, která má bydliště na území jiného členského státu Evropské unie.

§ 15

**Doplňkové penzijní spoření osoby s bydlištěm na území
Spojeného království**

(1) Osoba, která byla ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona účastníkem doplňkového penzijního spoření a má bydliště na území Spojeného království, se pro účely nároku na státní příspěvek podle zákona o doplňkovém penzijním spoření považuje za účastníka doplňkového penzijního spoření, který má bydliště na území jiného členského státu Evropské unie.

(2) Spojené království se pro účely vedení údaje o názvu členského státu Evropské unie v informačním systému doplňkového penzijního spoření, podávání žádostí o poskytnutí státního příspěvku a zpráv o vracení státního příspěvku považuje za členský stát Evropské unie.

ČÁST DESÁTÁ
PROVÁDĚNÍ PLATEBNÍ TRANSAKCE V BRITSKÝCH LIBRÁCH
A PROVÁDĚNÍ PLATEBNÍ TRANSAKCE S VYUŽITÍM PLATEBNÍCH SLUŽEB
VE SPOJENÉM KRÁLOVSTVÍ

§ 16

(1) Platební transakce prováděná v britských librách, k níž byl platební příkaz přijat přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a u které lhůta pro její provedení poskytovatelem platebních služeb plátce podle zákona o platebním styku uplyne dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebo později, se pro účely lhůty pro provedení platební transakce považuje za platební transakci prováděnou v měně, která není měnou členského státu Evropské unie ani smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

(2) Platební transakce, k níž byl platební příkaz přijat přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, u které lhůta pro její provedení poskytovatelem platebních služeb plátce podle zákona o platebním styku uplyne dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebo později a u které poskytovatel platebních služeb příjemce poskytuje platební službu ve Spojeném království, se pro účely lhůty pro provedení platební transakce považuje za platební transakci, u které poskytovatel platebních služeb příjemce poskytuje platební službu ve státě, který není členským státem Evropské unie ani smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

ČÁST JEDENÁCTÁ
UZNÁVÁNÍ ODBORNÉ KVALIFIKACE OBČANA SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ
NEBO RODINNÉHO PŘÍSLUŠNÍKA OBČANA SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ

§ 17

(1) Občan Spojeného království, který přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podal žádost o uznání odborné kvalifikace podle zákona upravujícího uznávání odborné kvalifikace, o níž nebylo do dne nabytí účinnosti tohoto zákona pravomocně rozhodnuto, se pro účely tohoto řízení považuje za občana Evropské unie.

(2) Rodinný příslušník občana Spojeného království, který přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podal žádost o uznání odborné kvalifikace podle zákona upravujícího uznávání odborné kvalifikace, o níž nebylo do dne nabytí účinnosti tohoto zákona pravomocně rozhodnuto, se pro účely tohoto řízení považuje za rodinného příslušníka občana Evropské unie.

ČÁST DVANÁCTÁ
UZNÁVÁNÍ ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI A SPECIALIZOVANÉ ZPŮSOBILOSTI
K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ A K VÝKONU ČINNOSTÍ
SOUVISEJÍCÍCH S POSKYTOVÁNÍM ZDRAVOTNÍ PÉČE ZÍSKANÉ NA ÚZEMÍ
SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ

§ 18

**Uznávání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře,
zubního lékaře a farmaceuta získané na území Spojeného království**

Pro účely uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta podle zákona o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta se odborná způsobilost lékaře, zubního lékaře a farmaceuta získaná na území Spojeného království do 31. prosince 2020, pokud obsah a rozsah vzdělávání odpovídá požadavkům stanoveným podle zákona o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, považuje za odbornou způsobilost získanou v jiném členském státě Evropské unie.

§ 19

**Uznávání specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře
a zubního lékaře získané na území Spojeného království**

Pro účely uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře a zubního lékaře podle zákona o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta se specializovaná způsobilost lékaře a zubního lékaře získaná na území Spojeného království do 31. prosince 2020, pokud obsah a rozsah vzdělávání odpovídá požadavkům stanoveným podle zákona o podmínkách získávání a uznávání odborné

způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, považuje za specializovanou způsobilost získanou v jiném členském státě Evropské unie.

§ 20

Uznávání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče získané na území Spojeného království

Pro účely uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče podle zákona o nelékařských zdravotnických povoláních se odborná způsobilost získaná na území Spojeného království do 31. prosince 2020, pokud obsah a rozsah vzdělávání odpovídá požadavkům stanoveným podle zákona o nelékařských zdravotnických povoláních, považuje za odbornou způsobilost získanou v jiném členském státě Evropské unie.

§ 21

Uznávání specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání získané na území Spojeného království

Pro účely uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání podle zákona o nelékařských zdravotnických povoláních se specializovaná způsobilost získaná na území Spojeného království do 31. prosince 2020, pokud obsah a rozsah vzdělávání odpovídá obsahu a rozsahu vzdělávání stanovenému ve vzdělávacím programu pro příslušný obor, který je platný v době rozhodování o uznání této způsobilosti, považuje za specializovanou způsobilost získanou v jiném členském státě Evropské unie.

ČÁST TŘINÁCTÁ POSKYTOVÁNÍ PRÁVNÍCH SLUŽEB OBČANEM SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ

§ 22

Občan Spojeného království zapsaný ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona do seznamu evropských advokátů se pro účely posouzení splnění podmínky podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o advokacii považuje za občana Evropské unie. Spojené království se pro účely posouzení, zda občan Spojeného království splňuje podmínky podle věty první, považuje za členský stát Evropské unie.

ČÁST ČTRNÁCTÁ POSKYTOVÁNÍ DAŇOVÉHO PORADENSTVÍ OBČANEM SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ NEBO RODINNÝM PŘÍSLUŠNÍKEM OBČANA SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ

§ 23

(1) Občan Spojeného království oprávněný ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona poskytovat daňové poradenství na území České republiky jako usazený daňový poradce nebo

jako hostující daňový poradce se pro účely zákona o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky považuje za občana Evropské unie.

(2) Rodinný příslušník občana Spojeného království oprávněný ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona poskytovat daňové poradenství na území České republiky jako usazený daňový poradce nebo jako hostující daňový poradce se pro účely zákona o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky považuje za rodinného příslušníka občana Evropské unie.

(3) Komora daňových poradců České republiky vyškrtne ke dni bezprostředně následujícímu po dni pozbytí platnosti tohoto zákona osobu podle odstavce 1 nebo 2 ze seznamu daňových poradců nebo ze seznamu hostujících daňových poradců.

ČÁST PATNÁCTÁ POSKYTOVÁNÍ FINANČNÍCH SLUŽEB NA ZÁKLADĚ OPRAVNĚNÍ UDĚLENÉHO VE SPOJENÉM KRÁLOVSTVÍ

§ 24

(1) Právo poskytovatele finančních služeb, který přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona poskytoval finanční služby na území České republiky na základě oprávnění uděleného ve Spojeném království, vykonávat na území České republiky činnosti, které jsou nezbytné k vypořádání jeho pohledávek a dluhů z takto poskytnutých finančních služeb, zůstává zachováno.

(2) Poskytovatel finančních služeb podle odstavce 1 se při výkonu činností podle odstavce 1 považuje za poskytovatele finančních služeb se sídlem v členském státě Evropské unie vykonávajícího činnosti na území České republiky podle zákonů upravujících poskytování finančních služeb.

(3) Česká národní banka vykonává dohled nad dodržováním povinností poskytovatele finančních služeb podle odstavce 1 při výkonu činností podle odstavce 1; ustanovení o výkonu dohledu České národní banky nad dodržováním povinností uložených poskytovateli finančních služeb se sídlem v České republice, včetně ustanovení o opatření k nápravě, se použijí obdobně.

(4) Poskytovatel finančních služeb podle odstavce 1 je pachatelem přestupku, jestliže k naplnění znaků přestupku spočívajícího v porušení povinnosti uložené poskytovateli finančních služeb se sídlem v České republice došlo jednáním poskytovatele finančních služeb podle odstavce 1.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ POSKYTOVÁNÍ ZAHRANIČNÍHO VYSOKOŠKOLSKÉHO VZDĚLÁVÁNÍ ZAHRANIČNÍ VYSOKOU ŠKOLOU SE SÍDLEM NA ÚZEMÍ SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ NEBO JEJÍ TUZEMSKOU POBOČKOU

§ 25

(1) Zahraniční vysoká škola se sídlem na území Spojeného království, která byla ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona oprávněna poskytovat na území České republiky

zahraniční vysokoškolské vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu uskutečňované podle práva Spojeného království, se po dobu 7 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona považuje za evropskou zahraniční vysokou školu podle zákona o vysokých školách.

(2) Tuzemská právnická osoba, která byla ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona oprávněna poskytovat na území České republiky zahraniční vysokoškolské vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu zahraniční vysoké školy se sídlem na území Spojeného království uskutečňované podle práva Spojeného království, se po dobu 7 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona považuje za pobočku evropské zahraniční vysoké školy podle zákona o vysokých školách.

ČÁST SEDMNÁCTÁ NAKLÁDÁNÍ S LÉČIVÝMI PŘÍPRAVKY VYROBENÝMI NEBO PROPUŠTĚNÝMI VE SPOJENÉM KRÁLOVSTVÍ

§ 26

Léčivé přípravky registrované v České republice ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, které byly vyrobeny nebo propuštěny k prodeji ve Spojeném království, nebo hodnocené léčivé přípravky, které byly ve Spojeném království vyrobeny nebo propuštěny k použití v klinickém hodnocení, které je povoleno ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v České republice, se pro účely zákona o léčivech považují za léčivé přípravky z jiného členského státu Evropské unie.

ČÁST OSMNÁCTÁ VEŘEJNÁ SBÍRKA KONANÁ PRÁVNICKOU OSOBOU SE SÍDLEM NA ÚZEMÍ SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ

§ 27

Právnická osoba se sídlem na území Spojeného království může za podmínek stanovených zákonem o veřejných sbírkách konat veřejnou sbírku, oznámila-li její konání přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DEVATENÁCTÁ POSTAVENÍ OSOBY SE SÍDLEM NA ÚZEMÍ SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ V OBLASTI HAZARDNÍCH HER

§ 28

(1) Provozovatel hazardní hry, kterému bylo vydáno základní povolení podle zákona o hazardních hrách přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a který má sídlo na území Spojeného království, se pro účely zákona o hazardních hrách považuje za osobu se sídlem v jiném členském státě Evropské unie.

(2) Provozovatel hazardní hry, který ohlásil hazardní hru podle zákona o hazardních hrách přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a který má sídlo na území Spojeného království, se pro účely zákona o hazardních hrách považuje za osobu se sídlem v jiném členském státě Evropské unie.

(3) Osoba, které bylo vydáno pověření k odbornému posuzování a osvědčování podle zákona o hazardních hrách přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a která má sídlo na území Spojeného království, se pro účely zákona o hazardních hrách považuje za osobu se sídlem v jiném členském státě Evropské unie.

ČÁST DVACÁTÁ PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 29

(1) Občan Spojeného království se považuje za občana Evropské unie, rodinný příslušník občana Spojeného království se považuje za rodinného příslušníka občana Evropské unie, právnická osoba nebo jiné právní uspořádání se sídlem na území Spojeného království se považuje za právnickou osobu nebo jiné právní uspořádání se sídlem v Evropské unii a Spojené království se považuje za členský stát Evropské unie v řízení, které bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne pravomocně neskončeno, jde-li o řízení

a) podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky,

b) o podpoře v nezaměstnanosti podle zákona o zaměstnanosti,

c) o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta podle části sedmé zákona o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta,

d) o uznání způsobilosti k výkonu povolání zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka podle části první hlavy VII zákona o nelékařských zdravotnických povoláních,

e) o zápisu do seznamu advokátů podle § 5b nebo 5c zákona o advokacii nebo do seznamu evropských advokátů,

f) o možnosti poskytovat daňové poradenství jako usazený daňový poradce nebo o registraci v seznamu hostujících daňových poradců podle zákona o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, nebo

g) podle zákona o hazardních hrách zahájené na základě žádosti.

(2) Povolení k přechodnému pobytu podle § 87b zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, rodinnému příslušníkovi občana Spojeného království vydá ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona Ministerstvo vnitra formou průkazu o povolení k pobytu pro cizince; tento průkaz se vydává s platností do 31. prosince 2020.

(3) Platnost pobytové karty vydané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona rodinnému příslušníkovi občana Spojeného království skončí uplynutím doby v ní uvedené, nejpozději však uplynutím dne 31. prosince 2020.

(4) Povolení k trvalému pobytu vydané podle části první hlavy IVa zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona občan Spojeného království nebo rodinnému příslušníkovi občana Spojeného království se považuje za povolení k trvalému pobytu vydané podle části první hlavy IV zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

(5) Občan Spojeného království nebo rodinný příslušník občana Spojeného království, kteří jsou držiteli průkazu o povolení k trvalému pobytu vydaného přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podle § 87r zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou povinni nejpozději před uplynutím doby jeho platnosti požádat Ministerstvo vnitra o výměnu tohoto průkazu za průkaz o povolení k pobytu cizince s povoleným trvalým pobytem. Žádost podle věty první se považuje za žádost o prodloužení doby platnosti průkazu o povolení k pobytu podle § 117d zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

(6) V řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu podle části první hlavy IVa zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, podané občanem Spojeného království nebo rodinným příslušníkem občana Spojeného království přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne pravomocně neskončeném, vydá Ministerstvo vnitra v případě vyhovění žádosti rozhodnutí o vydání povolení k trvalému pobytu a průkaz o povolení k pobytu cizince s povoleným trvalým pobytem. Povolení k trvalému pobytu podle věty první se považuje za povolení k trvalému pobytu vydané podle části první hlavy IV zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

(7) Pro účely vydání průkazu o povolení k pobytu podle odstavců 2, 5 nebo 6 je občan Spojeného království nebo rodinný příslušník občana Spojeného království povinen se dostavit na Ministerstvo vnitra k pořízení a zpracování biometrických údajů podle § 74 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona; pro tyto účely se použije § 117a zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, obdobně.

(8) Na poskytování podpory v nezaměstnanosti, která byla přiznána občanu Spojeného království nebo rodinnému příslušníkovi občana Spojeného království v řízení podle odstavce 1 písm. b), se použije § 10 obdobně.

ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ ÚČINNOST

§ 30

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem, kdy pro Spojené království přestanou být použitelné Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie, nevstoupí-li současně v platnost dohoda o podmínkách vystoupení Spojeného království z Evropské unie podle čl. 50 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii.

(2) Tento zákon pozbývá platnosti dnem vstupu dohody o podmínkách vystoupení Spojeného království z Evropské unie podle čl. 50 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii v platnost. Nevstoupí-li dohoda o podmínkách vystoupení Spojeného království z Evropské unie podle čl. 50 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii v platnost do 31. prosince 2020, tento

zákon, s výjimkou ustanovení § 4 odst. 6, § 9, § 12 odst. 2, § 18 až 21 a § 23 odst. 3, pozbývá platnosti uplynutím dne 31. prosince 2020.

(3) Ministerstvo vnitra vyhlásí sdělením ve Sbírce zákonů den, kdy pro Spojené království přestanou být použitelné Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie, a den vstupu dohody o podmínkách vystoupení Spojeného království z Evropské unie podle čl. 50 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii v platnost.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

A. OBECNÁ ČÁST

1. Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Plán na uspořádání referenda o setrvání či vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska (dále jen „Spojené království“) z Evropské unie představil poprvé tehdejší britský premiér David Cameron před parlamentními volbami v roce 2015. Dne 23. června 2016 proběhlo ve Spojeném království referendum o vystoupení z Evropské unie, v němž Britové 51,9% většinou rozhodli dále v Evropské unii nesebrvat. Evropskou unii tak poprvé opouští významná členská země a dochází k rozvázání vztahu, který se budoval více než čtyřicet let, přičemž neexistuje žádná historická zkušenost či precedens s podobným krokem.

V návaznosti na výsledek referenda oznámilo Spojené království dne 29. března 2017 svůj záměr vystoupit z Evropské unie, a došlo tak k aktivaci článku 50 Smlouvy o Evropské unii. To znamená, že od tohoto okamžiku začala plynout dvouletá lhůta pro nalezení dohody o podmínkách odchodu Spojeného království a vypořádání vzájemných vztahů. Proces stanovený článkem 50 Smlouvy o Evropské unii umožňuje jakémukoliv členskému státu jednostranně rozhodnout o svém vystoupení z Evropské unie. Samotné rozhodnutí o vystoupení není jakkoliv podmíněno souhlasem jiných členských států či institucí Evropské unie. Jedná se o zcela suverénní rozhodnutí, vůči kterému členské státy a instituce nedisponují nástroji, které by takovému rozhodnutí mohly jednostranně zabránit. Článek 50 Smlouvy o Evropské unii upravuje i již zmíněnou lhůtu pro nalezení dohody o podmínkách odchodu a vypořádání vzájemných vztahů. To znamená, že pokud nebude v dohodě o vystoupení stanoveno jiné datum nebo pokud Evropská rada v souladu s čl. 50 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii jednomyslně po dohodě se Spojeným královstvím nerozhodne, že Smlouvy přestanou platit k pozdějšímu datu, veškeré primární a sekundární právo Evropské unie přestane pro Spojené království platit od 30. března 2019, 00:00 hodin (SEČ), a Spojené království se stane tzv. třetí zemí.

Od května 2017 jednala Evropská unie společně se Spojeným královstvím o dohodě o vystoupení. Dohoda byla ze strany Evropské unie schválena na mimořádné Evropské radě dne 25. listopadu 2018. Součástí dohody bylo sjednání přechodného období (od 30. března 2019 do 31. prosince 2020), během kterého by sice Spojené království mělo formálně status třetí země, ale bylo by nadále členem jednotného trhu a celní unie, muselo by plnit všechna evropská pravidla a mezinárodní dohody jako ostatní členské státy, pokračoval by volný pohyb osob, zboží, služeb a kapitálu. V průběhu přechodného období by Spojené království zůstalo vázáno povinnostmi vyplývajícími z dohod uzavřených unií, nicméně nebylo by již například členem žádných orgánů, které by byly těmito dohodami zřízeny. Britští zástupci by se během přechodného období neměli podílet na schvalování v evropských institucích, výjimečně by měli mít možnost se jednání účastnit, avšak bez hlasovacího práva. Přechodné období mělo dát všem (zejména pak podnikům) dostatečný časový prostor, aby se připravili na budoucí zavedení celních kontrol a dalších bariér obchodu.

Podle britského zákona o brexitu musí být dohoda o vystoupení národním parlamentem ratifikována nejpozději k 21. lednu 2019, což se však dosud nestalo. S ohledem na dosavadní vývoj je zřejmé, že je vysoce reálný odchod Spojeného království z Evropské unie bez patřičné dohody, a tedy bez stanovení přechodného období, tj. tzv. „neřízený brexit“. Ten však má nezanedbatelné důsledky pro občany, podniky, ale i správní orgány, a to jak ve Spojeném království, tak i v Evropské unii. S ohledem na tuto skutečnost je potřeba

přijmout opatření, která Českou republiku na tuto situaci co nejrychleji připraví a minimalizují alespoň některé bezprostředně hrozící negativní dopady.

Je přitom jisté, že jakékoliv nouzové řešení pro případ neřízeného brexitu nebude schopné – a ani ze své podstaty nemůže – odstranit veškeré dopady scénáře brexitu bez dohody a nenahradí podmínky přechodného období, které bylo definováno v dohodě o vystoupení. Evropská komise členským státům opakovaně doporučila, aby se chovaly pragmaticky a v případě tvrdého brexitu zajistily, že britští občané žijící v členských státech ve chvíli brexitu budou moci na jejich území nadále pobývat legálně. Členské státy by dle doporučení Evropské komise dále měly zajistit minimální jistoty například ohledně penzí či zdravotního pojištění. Samotná Evropská komise pak na sklonku roku 2018 přijala řadu opatření na unijní úrovni. Komise tak například navrhla opatření zajišťující, aby letečtí dopravci ze Spojeného království směli létat přes území Evropské unie, dělat technické zastávky, jakož i přistávat v Evropské unii a letět zpět do Spojeného království. Opatření je podmíněno tím, že Spojené království bude na letecké dopravce z Evropské unie uplatňovat rovnocenná opatření. Dočasně má být také zajištěno pokračování platnosti bezpečnostních certifikátů. Všechna tato opatření jsou vždy podmíněna reciprocitou z britské strany.

Část odpovědnosti však nadále nesou přímo jednotlivé členské státy. Pokud by nebyla přijata žádná speciální právní úprava, byla by z pohledu vnitrostátního právního řádu ode dne 30. března 2019 ve vztahu ke Spojenému království aplikována pravidla, které platí pro třetí země a jejich státní příslušníky. Třetí země (stejně tak její státní příslušníci) nemůže mít stejná práva a požívat stejných výhod jako členský stát Evropské unie. V rámci obchodování by tedy nastoupila pravidla vycházející z všeobecného mezinárodního práva veřejného, tj. pravidla Světové obchodní organizace (WTO).

Bez národní právní úpravy přechodného postupu by se britští občané pobývající v České republice přes noc z 29. na 30. března 2019 ocitli ve stejném postavení jako ostatní cizinci ze zemí mimo Evropskou unii. To by mělo celou řadu významných negativních dopadů na jejich život v České republice, neboť by k nim bylo automaticky přistupováno jako k občanům třetí země, tj. nemohli by dále profitovat z výrazně privilegovaných podmínek garantovaných občanům Evropské unie.

Absence speciální právní úpravy, která dočasně upraví práva britských občanů pobývajících ke dni odchodu Spojeného království z Evropské unie na území České republiky, by tedy například znamenala, že občané Spojeného království mimo jiné ztratí volný přístup na trh práce a přestanou být součástí zdravotního a sociálního systému České republiky. Taková situace by ohrozila zhruba 5 tisíc Britů působících na českém pracovním trhu (celkem v České republice legálně pobývá okolo 8 tisíc občanů Spojeného království). Zároveň by absence zákonné úpravy mohla přímo ohrozit i postavení zhruba 40 tisíc občanů České republiky ve Spojeném království, neboť pokud by Česká republika nereagovala reciprocně na nabídku garance práv občanů Evropské unie ve Spojeném království, hrozí zpřísnění podmínek pro české občany ve Spojeném království.

Zacházet z pohledu vnitrostátního práva se Spojeným královstvím jako se třetí zemí by bylo v rozporu s výše zmíněnými doporučeními Evropské komise a rovněž by nebylo v souladu s principem reciprocity ke garancím, které občanům Evropské unie, a tedy i České republiky, nabízí britská vláda. Je tedy nezbytné připravit odpovídající právní úpravu založenou na principech reciprocity a dočasnosti. Prioritou České republiky přitom je, aby i pro případ brexitu bez dohody byla zajištěna právní jistota tak, aby se předešlo závažným komplikacím jak pro britské občany legálně pobývající v České republice, tak pro české občany pobývající k rozhodnému datu ve Spojeném království.

Stávající právní úprava se nepřičí zákazů diskriminace. Z hlediska požadavků na zajištění rovnosti mužů a žen ji lze považovat za neutrální.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen, a vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Ačkoliv se na první pohled může zdát, že proces vystoupení Spojeného království se odehrává na vysoké a poněkud abstraktní úrovni, jeho důsledky pro běžné občany Evropské unie, tj. i české občany, ale i podniky budou naopak velmi reálné. Odchod Spojeného království z Evropské unie povede k významným změnám na mnoha úrovních.

Dne 17. prosince 2018 proto vládní Výbor pro Evropskou unii pověřil Ministerstvo vnitra přípravou tzv. brexitového zákona, jehož cílem je reagovat na současný stav vyjednávání o vystoupení Spojeného království z Evropské unie. Navrhovaná právní úprava tedy řeší vybrané nejpálčivější otázky spojené s možností tzv. varianty „nedohody“. Hlavní prioritu pak představuje otázka dalšího setrvání britských občanů v České republice (a recipročně též občanů České republiky ve Spojeném království). Volný pohyb osob Česká republika vnímá jako jednu ze základních svobod a priorit Evropské unie, kterou je třeba chránit a dále rozvíjet. Česká republika má zájem o takové nastavení vzájemných vztahů, které se bude co nejvíce blížit současné podobě režimu volného pohybu osob. S tím souvisí stanovení pravidel pro volný pohyb osob a pracovní síly.

Právní úprava je v zásadě dočasná a tato speciální opatření budou trvat pouze do provedení nezbytných dlouhodobých úprav. Po konci platnosti zákona končí jakékoliv speciální zacházení a občané Spojeného království se budou řídit obecně platnými předpisy pro státní příslušníky třetích zemí.

Základním východiskem navrhovaného předchodného postupu je zajištění reciprocity ke garancím nabízených českým občanům Spojeným královstvím. Britská vláda nabízí všem českým (a evropským) občanům pobývajícím ke dni brexitu ve Spojeném království právo automaticky zde pobývat a pracovat na základě platného dokladu totožnosti, a to až do 31. prosince 2020. Do tohoto data si musí čeští (evropští) občané požádat o povolení k pobytu (tzv. settled status).

Česká republika proto vůči britským občanům zvolila po časově omezené období, tj. po období od 30. března 2019 do 31. prosince 2020, postup spočívající v zachování vybraných práv, což umožní postupovat maximálně recipročně vůči nabídce britské vlády. Jsou řešeny otázky spojené s pobytem, přístupem na trh práce, veřejným zdravotním pojištěním, existujícím penzijním připojištěním a stavebním spořením, jakož i status vysokých škol, studentů a akademických pracovníků, otázka přímých daní či uznávání kvalifikací.

Právní úprava tak například občanům Spojeného království a jejich rodinným příslušníkům, kteří na území České republiky disponují platným oprávněním k pobytu ve formě potvrzení o přechodném pobytu, pobytové karty rodinného příslušníka občana Evropské unie, nebo povolení k trvalému pobytu, umožňuje na území České republiky legálně pobývat až do konce roku 2020. Během této doby si tyto občané budou muset požádat o vydání oprávnění k pobytu určeného pro státní příslušníky třetích zemí. Jedná se tedy de facto o přechodné období, které dočasně garantuje zachování vybraných práv občanů Spojeného království a umožní jim plynulý přechod do pobytového režimu státních příslušníků třetích zemí.

3. Výjimka z povinnosti provést hodnocení dopadů regulace (RIA)

Vzhledem k tomu, že účelem předkládaného návrhu je urychleně reagovat na situaci, která nastane již k datu 30. března 2019, byl předseda Legislativní rady vlády požádán o výjimku z provedení hodnocení dopadů regulace (RIA), kterou udělil dopisem ze dne 21. prosince 2018 č. j. 41831/2018-OVL.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Při zkoumání souladu navrhované úpravy s ústavním pořádkem bylo přihlíženo především k ústavnímu zákonu č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „Ústava“), a dále pak k usnesení č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „Listina“). V tomto ohledu nebyl zjištěn žádný rozpor.

Návrh je v souladu s čl. 10 Ústavy, podle nějž vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána, jsou součástí právního řádu; stanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva. Návrh je v souladu i s čl. 12 Ústavy, podle kterého nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon.

Návrh je rovněž v souladu s čl. 2, čl. 4, čl. 14, čl. 26 odst. 4, čl. 30 odst. 1 a čl. 33 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.

Návrh zákona respektuje obecné zásady ústavního pořádku České republiky a není v rozporu s nálezy Ústavního soudu České republiky.

5. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních dvorů orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Související právní předpisy Evropské unie vztahující se k navrhované úpravě:

- Smlouva o EU,
- Smlouva o fungování EU,
- Listina základních práv EU,
- Akt, ve znění Rozhodnutí Rady ze dne 25. června 2002 a ze dne 23. září 2002, kterým se mění Akt (2002/772/ES, Euratom), a ve znění Rozhodnutí Rady (EU, Euroatom) 2018/994 ze dne 13. července 2018,
- směrnice Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států,
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací,
- směrnice Rady č. 77/249/ES ze dne 22. března 1977 o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů,
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení,
- směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (přepracované znění), ve znění směrnice Rady 2013/13/EU, směrnice Rady 2014/86/EU a směrnice Rady 2015/121/EU,
- směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo

- evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (kodifikované znění), ve znění směrnice Rady 2013/13/EU,
- směrnice Rady 2003/48/ES ze dne 3. června 2003 o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb, ve znění směrnice Rady 2004/66/ES, rozhodnutí Rady 2004/587/ES, směrnice Rady 2006/98/ES a směrnice Rady 2014/48/EU,
 - směrnice Rady 2003/49/ES ze dne 3. června 2003 o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států, ve znění směrnice Rady 2004/66/ES, směrnice Rady 2004/76/ES, směrnice Rady 2006/98/ES a směrnice Rady 2013/13/EU,
 - směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu, ve znění směrnice Rady (EU) č. 2017/952,
 - směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES,
 - směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES,
 - směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU,
 - směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II),
 - směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97 ze dne 20. ledna 2016 o distribuci pojištění (přepřacované znění),
 - směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES.

Návrh je plně slučitelný s právem Evropské unie.

6. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Návrh zákona je v souladu s mezinárodními úmluvami, jimiž je Česká republika vázána.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí

Spojené království je jedním z nejvýznamnějších obchodních a investičních partnerů České republiky a dlouhodobě patří mezi nejvýznamnější exportní teritoria pro české vývozce. Například v prvním čtvrtletí roku 2017 bylo Spojené království čtvrtým největším exportním trhem pro Českou republiku a jedenáctým importním trhem. Z České republiky se exportují především automobily, mechanické nástroje a přístroje, televizní přístroje, hračky, hry a sportovní potřeby. Naopak importované zboží je zastoupeno například přístroji pro záznam a reprodukci zvuku, mechanickými přístroji nebo farmaceutickými výrobky.

V posledních letech také došlo k rychlejšímu nárůstu počtu britských firem usazených v České republice. Aktuálně v České republice podniká historicky nejvíc britských firem, celkem 4 924, nicméně jejich počet se zvyšuje nejpomaleji od roku 2014. Za posledních pět let se podnikatelská základna rozrostla o 77 %.

Počty a investice z Velké Británie v České republice¹

	2018	2017	2016	2015	2014	2013
objem kapitálu z VB	40.523.787.942	42.046.902.856	40.608.585.956	37.494.302.864	38.776.708.625	49.461.053.514
počet firem s kapitálem z VB	4.924	4.821	4.540	3.036	2.806	2.789

Vzhledem k exportní orientaci České republiky by brexit bez dohody nebyl pro Českou republiku výhodný, neboť by znamenal omezení obchodních cest, a představoval by tak ve vztahu k České republice větší negativum než ve vztahu ke státům, které nejsou na exportu v takovém rozsahu závislé. Jen stěží lze nalézt odvětví, kterého se brexit (ať už s dohodou nebo bez ní) nedotkne. Jedním z nejvíce dotčených sektorů se pravděpodobně stane automobilový průmysl, na němž je Česká republika závislá.

Návrh zákona v tomto ohledu tedy přispívá k minimalizaci potencionálních negativních dopadů na podnikatelské prostředí České republiky, které jsou spojeny s variantou brexitu bez dohody.

Dopady na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, sociální dopady, ani dopady na rodiny a specifické skupiny obyvatel nejsou předpokládány. Návrh nemá dopady ani na životní prostředí.

8. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Předkládaný návrh zákona nemá dopady ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů.

9. Zhodnocení korupčních rizik

S ohledem na charakter předkládaného návrhu nevznikají žádná korupční rizika.

Navrhovaný předpis neomezuje dostupnost informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

10. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Navrhovaná právní úprava nemá žádné dopady na bezpečnost nebo obranu státu.

11. Odůvodnění návrhu, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s návrhem zákona souhlas již v prvním čtení

Z důvodu časové naléhavosti se navrhuje použít ustanovení § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého může Poslanecká sněmovna s návrhem zákona vyslovit souhlas již v prvním čtení. Důvodem je, aby navrhované změny byly přijaty před datem 30. března 2019, kdy s největší pravděpodobností dojde k odchodu Spojeného království z Evropské unie bez dohody o vypořádání vzájemných vztahů. Je nezbytné, aby právní úprava nabyla účinnosti dnem, kdy pro Spojené království přestane být použitelná Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie.

¹ <https://www.bisnode.cz/o-bisnode/o-nas/novinky/pocet-ceskych-firem-s-britskym-vlastnikem-stale-roste/>

B. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

Obecně

Ministerstvo vnitra připravilo návrh zákona o úpravě některých vztahů v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Evropské unie bez dohody, která by upravila do budoucna vzájemný vztah a vypořádání těchto dvou subjektů mezinárodního práva. Účelem navrhované právní úpravy je připravit Českou republiku na stav, kdy na Spojené království bude po tzv. tvrdém brexitu pohlíženo z hlediska vnitrostátní právní úpravy jako na třetí zemi. S ohledem na garance, které Spojené království deklarovalo evropským občanům nacházejícím se na jeho území i po dni odchodu Spojeného království z Evropské unie, jsou navržena ve vybraných oblastech opatření zajišťující reciprocitu vůči obdobné nabídce britské strany.

Absence speciální právní úpravy, která dočasně upraví práva občanů Spojeného království pobývajících ke dni odchodu Spojeného království z Evropské unie na území České republiky, by tedy znamenala, že občané Spojeného království mimo jiné ztratí volný přístup na trh práce či přestanou být součástí zdravotního a sociálního systému České republiky.

Primárně je tedy zákonná úprava zaměřena na zachování určitých práv občanů Spojeného království, resp. jejich rodinných příslušníků, nicméně tyto osoby nelze vnímat jako jedinou cílovou skupinu, neboť stejně tak jsou některá ustanovení důležitá i pro občany České republiky, kteří v současné době pobývají na území Spojeného království a po brexitu se vrátí zpět do České republiky.

S ohledem na skutečnost, že britské právní předpisy o státní příslušnosti rozlišují šest kategorií státních příslušníků Spojeného království (britských státních příslušníků), je osobní působnost navrhované právní úpravy vztažena pouze na státní příslušníky Spojeného království, kteří jsou současně britskými občany a v současné době jsou rovněž občany Evropské unie. Stejný přístup byl zvolen i ze strany Evropské unie v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2018/1806 ze dne 14. listopadu 2018, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (srov. část 3 přílohy II nařízení).

K § 1

K odstavci 1

V zájmu snazší orientace adresáta zákona první odstavec deklaruje obsah zákona. Jsou výslovně uvedeny vztahy, na něž bude po přechodnou dobu vůči občanům Spojeného království a v některých případech i jejich rodinným příslušníkům vztažena speciální úprava zaručující privilegovanější zacházení, než je tomu v případě občanů třetích zemí. Zvláštní pravidla jsou stanovena v některých statusových věcech (pobyt na území České republiky, nabývání občanství České republiky, uzavírání manželství a registrovaného partnerství), v oblasti přístupu na český trh práce a s tím souvisejícím přístupem k systému dávek státní sociální podpory a příspěvku na péči, v oblasti daňové a poskytování finančních služeb. Nikoliv nepodstatná část je pak věnována i otázce uznávání kvalifikací a odborných či specializovaných způsobilostí, poskytování právních služeb či daňového poradenství, nakládání s léčivými přípravky, působení britských vysokých škol či subjektů se sídlem ve Spojeném království v oblasti hazardu.

Na jiné než v odstavci 1 uvedené vztahy se zákon vztahovat nebude, a tyto se tak budou řídit „běžnou“ úpravou (např. vstup a setrvání ve státní službě se bude řídit výlučně příslušnými ustanoveními zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě).

K odstavci 2

V odstavci 2 je stanovena specialita, a tedy přednostní použití navrhovaného zákona na vyjmenované vztahy. To znamená, že přednost před podmínkami a postupy uvedenými v „obecných“ zákonech mají podmínky a postupy stanovené v tomto zákoně (tzn. umožňuje-li např. zákon č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách, konat veřejnou sbírku pouze právnickým osobám se sídlem na území Evropské unie, po dobu platnosti navrhovaného zákona se budou za tyto právnické osoby považovat též právnické osoby se sídlem na území Spojeného království, ovšem za podmínky, že k zahájení konání veřejné sbírky došlo před nabytím účinnosti tohoto zákona).

K § 2

K odstavci 1

Ustanovení upravuje podmínky přechodného pobytu občanů Spojeného království na území České republiky. Podmínkou pro pokračování přechodného pobytu na území je platné vydané potvrzení o přechodném pobytu.

K odstavci 2

Je zakládána fikce přechodného pobytu, a to pro občana Spojeného království, který požádal o vydání potvrzení o přechodném pobytu před vystoupením Spojeného království z Evropské unie bez dohody, a jehož žádost nebyla vyřízena přede dnem tzv. tvrdého brexitu. Tato kategorie občanů Spojeného království je oprávněna pobývat na území České republiky až do právní moci rozhodnutí o jejich žádosti.

K odstavci 3

Odstavec 3 za účelem právní jistoty uvádí, kdy je občan Spojeného království oprávněn pobývat přechodně na území České republiky.

K odstavci 4

S ohledem na skutečnost, že mohou nastat okolnosti, kdy nebude další pobyt občana Spojeného království na území České republiky žádoucí, jsou definovány podmínky, za nichž lze přechodný pobyt občana Spojeného království ukončit. Může se tak stát pouze za splnění podmínek stanovených příslušnými ustanoveními zákona o pobytu cizinců na území České republiky.

K § 3

K odstavci 1

Osobní působnost navrhovaného zákona je vztažena i na rodinné příslušníky občanů Spojeného království. Odstavec 1 proto definuje rodinného příslušníka občana Spojeného království, a to odkazem na definici obsaženou v § 15a zákona o pobytu cizinců na území České republiky.

K odstavci 2

Obdobně jako paragraf 2 upravuje přechodný pobyt občana Spojeného království, tak paragraf 3 v druhém odstavci stanoví podmínky přechodného pobytu pro rodinného příslušníka občana Spojeného království.

K odstavci 3

Stejně jako v případě občana Spojeného království, tak i v případě jeho rodinného příslušníka, se upravuje fikce legálního přechodného pobytu na území do doby právní moci rozhodnutí o žádosti o vydání pobytové karty rodinného příslušníka občana Spojeného

království. Pro účely osvědčení legálnosti pobytu na území se využije ustanovení § 47 odst. 11 zákona o pobytu cizinců. Fikce přechodného pobytu tak bude vyznačována tzv. překlenovacím štítkem ve formě dlouhodobého víza v cestovním dokladu cizince.

K odstavci 4

Ustanovení konkretizuje přechodný pobyt rodinného příslušníka občana Spojeného království.

K odstavci 5

Stanoví se zákonné podmínky pro zrušení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana Spojeného království.

K § 4

K odstavcům 1 až 4

Ustanovení upravují podmínky pro podání žádosti o pobytová oprávnění přímo na území České republiky. Díky této speciální úpravě je občanu Spojeného království i jeho rodinnému příslušníkovi umožněno podání žádosti o pobytové oprávnění (žádost o vydání povolení k dlouhodobému či trvalému pobytu) přímo na území České republiky bez nutnosti vycestovat z území a podat žádost na místně příslušném zastupitelském úřadě České republiky v zahraničí.

K odstavci 5

Předmětný odstavec obsahuje speciální úpravu počítání doby nepřetržitého pobytu, která je nezbytná pro získání nejvyššího pobytového oprávnění, tj. pro trvalý pobyt.

K odstavci 6

Odstavec upravuje fikci pobytu v případě žádostí, které zatím nebyly pravomocně rozhodnuty.

K odstavci 7

Odstavec upravuje speciální výjimku z obecného pravidla uvedeného v zákoně o pobytu cizinců. Díky této výjimce je občanům Spojeného království a jejich rodinným příslušníkům umožněno podávat na území České republiky žádost přímo o povolení k dlouhodobému pobytu, ačkoliv nesplňují podmínku předchozího pobytu na území na základě dlouhodobého víza za stejným účelem.

K odstavci 8

V případě občanů Spojeného království, kteří žádají o trvalý pobyt podle ustanovení § 68 zákona o pobytu cizinců na území České republiky, nebude vyžadován doklad prokazující znalost českého jazyka.

K § 5

Ustanovení řeší jednu ze situací na úseku nabývání státního občanství České republiky, u níž hraje roli státní občanství jiného členského státu Evropské unie, která je relevantní pro případ vystoupení Spojeného království z Evropské unie. Jedná se o nabývání státního občanství České republiky na žádost, kdy zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), ve svém § 14 odst. 1 stanoví u podmínky předchozího trvalého pobytu na území České republiky jeho rozdílnou délku pro státní občany členských států Evropské unie a pro státní příslušníky třetích zemí. Pro tento případ se navrhuje, aby se v řízení o žádosti o udělení

státního občanství České republiky, které bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (tedy do 29. března 2019 včetně, resp. přede dnem vystoupení Spojeného království z Evropské unie) hledělo na státního občana Spojeného království jako na státního občana členského státu Evropské unie, a tedy se pro něj uplatnila kratší (3letá) požadovaná délka trvalého pobytu na území České republiky.

K § 6

Podle ustanovení § 35 odst. 2 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, je-li snoubenec nebo osoba, která chce vstoupit do registrovaného partnerství, cizincem, předloží matričnímu úřadu před uzavřením manželství nebo vznikem registrovaného partnerství potvrzení vydané Policií České republiky o oprávněnosti pobytu na území České republiky, které nesmí být ke dni uzavření manželství nebo vzniku partnerství starší než 7 pracovní dnů. Tato povinnost se nevztahuje na občany Evropské unie, občany jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru a jejich rodinné příslušníky. Cílem navrhované úpravy je zajistit, že na občana Spojeného království, který učiní příslušné administrativní kroky k uzavření manželství nebo registrovaného partnerství před vystoupením Spojeného království z Evropské unie (tedy předloží matričnímu úřadu příslušný tiskopis podle § 32 zákona č. 301/2000 Sb.), se povinnost prokazovat oprávněnost pobytu na území České republiky vztahovat nebude, neboť by se jednalo o nedůvodnou administrativní zátěž.

K § 7

Podle § 70a zákona č. 301/2000 Sb. matriční úřad na základě prohlášení státního občana České republiky, který je současně státním občanem jiného členského státu Evropské unie, uvede v matriční knize jméno, popřípadě jména, nebo příjmení občana v podobě, kterou mu umožňuje užívat právo a tradice tohoto jiného členského státu Evropské unie, prokáže-li občan jeho užívání matričním dokladem, popřípadě jinou veřejnou listinou tohoto jiného členského státu Evropské unie.

S ohledem na skutečnost, že osoby, kterým zákon tuto možnost nabízí, jsou především státními občany České republiky, jeví se žádoucí jim tuto možnost zachovat i přes vystoupení Spojeného království z Evropské unie, a to alespoň v přechodném období do konce roku 2020.

K § 8

Za účelem zajištění právní jistoty občanů Spojeného království, jejich rodinných příslušníků a zaměstnavatelů se definuje kategorie osob, u nichž není pro výkon práce vyžadováno povolení k zaměstnání, zaměstnanecká karta, karta vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo podniková karta. V rámci přechodného období budou mít občané Spojeného království a jejich rodinní příslušníci dostatečný časový prostor pro vyřízení potřebných oprávnění k výkonu práce na území České republiky, která se podle zákona o zaměstnanosti od cizinců z tzv. třetích zemí vyžadují.

K § 9

V souladu s doporučením Evropské komise se navrhuje, aby pro účely splnění podmínky pro vznik nároku na podporu v nezaměstnanosti bylo na dobu pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti získanou ve Spojeném království nahlíženo jako na dobu důchodového pojištění získanou podle vnitrostátních právních předpisů. Tato změna zajistí, aby přístup k podpoře v zaměstnanosti byl zajištěn i pro občany České republiky, kteří se po brexitu budou vracet zpět ze Spojeného království do České republiky.

K § 10

Ustanovení zaručuje, že podpora v nezaměstnanosti, která byla přiznána občanu Spojeného království nebo jeho rodinnému příslušníkovi, bude nadále poskytována do Spojeného království.

K § 11

Předmětné ustanovení ukotvuje nároky občanů Spojeného království a jejich rodinných příslušníků na některé dávky státní sociální podpory a příspěvku na péči. Současná vnitrostátní právní úprava uvedených sociálních dávek princip zachování nabytých práv, resp. export těchto práv, nezná a neumožňuje.

K § 12

K odstavci 1

Odstavec 1 upravuje daňový režim daňových rezidentů Spojeného království, a to po dobu nezbytně nutnou poté, co Spojené království opustí Evropskou unii. Tato doba je vymezena jako zdaňovací období daně z příjmů tohoto poplatníka, do kterého spadá den, kdy Spojené království opustí Evropskou unii (jedná se o kalendářní rok v případě poplatníků daně z příjmů fyzických osob a o zdaňovací období podle § 21a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, v případě poplatníka daně z příjmů právnických osob). Cílem je, aby v rámci tohoto zdaňovacího období neplatily pro daňové povinnosti určitého poplatníka dva rozdílné daňové režimy.

Ustanovení zajišťuje, že na poplatníka bude po celé předmětné zdaňovací období nahlíženo jako na daňového rezidenta členského státu Evropské unie. Tato skutečnost např. zajistí, aby bylo možné aplikovat § 15 odst. 9 nebo § 35ba odst. 2 zákona č. 586/1992 Sb., tj. tento poplatník bude mít při splnění podmínek nárok za předmětné zdaňovací období na nezdanitelnou část základu daně a slevy na dani.

Na druhou stranu z hlediska tohoto poplatníka přestane být Spojené království členským státem dnem jeho vystoupení z Evropské unie. Z toho plyne, že například nebude možné aplikovat § 15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. v případě, že tento poplatník poskytne bezúplatné plnění osobě se sídlem nebo bydlištěm ve Spojeném království.

Ustanovení se však nevztahuje na daň, která je vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně podle § 38d zákona č. 586/1992 Sb. a dále na zajištění daně podle § 38e zákona č. 586/1992 Sb. Uvedené znamená, že při aplikaci ustanovení upravujících srážkovou daň nebo zajištění daně se bude se Spojeným královstvím zacházet jako se třetí zemí již ode dne vystoupení Spojeného království z Evropské unie.

K odstavci 2

Odstavec 2 upravuje daňový režim daňových rezidentů České republiky a daňových rezidentů jiných států, kteří mají příjmy ze zdrojů na území České republiky, a to po dobu potřebnou k tomu, aby se tito poplatníci mohli přizpůsobit skutečnosti, že Spojené království vystoupilo z Evropské unie. Navrhované pravidlo bude platit do konce zdaňovacího období, ve kterém tento zákon pozbyl platnosti.

Ustanovení zajišťuje, že pro účely daňových povinností těchto poplatníků bude po předmětná zdaňovací období nahlíženo na Spojené království jako na členský stát Evropské unie. Tato skutečnost např. zajistí, aby bylo možné aplikovat § 6 odst. 9 zákona č. 586/1992 Sb., tj. poplatník bude mít při splnění podmínek nárok na osvobození plateb zaměstnavatele na penzijní nebo soukromé životní pojištění tohoto poplatníka v případě smlouvy uzavřené s pojišťovnou se sídlem ve Spojeném království.

Po skončení přechodného období bude pro účely daní z příjmů se Spojeným královstvím zacházeno jako se třetí zemí i pro daňové povinnosti poplatníků jiných než daňových rezidentů Spojeného království.

K § 13

Ustanovení v souladu s cílem tohoto zákona zachovává možnost občana Spojeného království bez trvalého pobytu na území České republiky získat státní podporu stavebního spoření podle zákona č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření, i po vystoupení Spojeného království z Evropské unie, a to za předpokladu, že ke dni bezprostředně předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona byl účastníkem stavebního spoření a mohl v daném roce získat státní podporu.

Z tohoto pohledu je potřeba podotknout, že nárok na státní podporu za příslušný kalendářní rok vzniká podle zákona č. 96/1993 Sb., pokud účastník stavebního spoření splňoval podmínky uvedené v tomto zákoně po celý kalendářní rok, resp. po celou dobu trvání spoření v dotčeném roce, a případné neplnění podmínek, byť jen po jeden den v příslušném roce, resp. v příslušném období dotčeného roku, způsobuje ztrátu nároku na státní podporu za celý kalendářní rok.

Konkrétně ustanovení reaguje na situaci, kdy občan Spojeného království do dne vystoupení Spojeného království z Evropské unie splňoval podmínky související s občanstvím Evropské unie pro získání státní podpory podle ustanovení § 4 odst. 2 písm. b) zákona č. 96/1993 Sb. a po vystoupení Spojeného království z Evropské unie by do ustanovení § 4 odst. 2 písm. b) tohoto zákona již nespadal, protože podle tohoto ustanovení státní podporu může získat „*občan Evropské unie, kterému byl vydán průkaz nebo potvrzení o pobytu na území České republiky a přiděleno rodné číslo příslušným orgánem České republiky*“. Je potřeba dodat, že pokud měl občan Spojeného království do dne vystoupení z Evropské unie trvalý pobyt na území České republiky a bylo mu příslušným orgánem České republiky přiděleno rodné číslo, spadá do kategorie podle § 4 odst. 2 písm. c) zákona č. 96/1993 Sb. a situace se pro něj nemění. Obecné znění ustanovení a jeho nenavázání pouze na nárok na státní podporu bylo zvoleno z toho důvodu, že v zákoně č. 96/1993 Sb. je například ustanovení § 8 pojednávající o řešení situace, kdy účastník stavebního spoření zemře s tím, že součástí pozůstalosti jsou zálohy státní podpory za kalendářní rok, kdy účastník zemřel. Obecné znění pak umožňuje řešit podle zákona č. 96/1993 Sb. i případ smrti účastníka stavebního spoření, který je občanem Spojeného království.

K § 14

Ustanovení zajišťuje, aby stávajícím účastníkům penzijního připojištění s bydlištěm na území Spojeného království nezanikla účast v tomto systému poté, co dojde k odchodu Spojeného království z Evropské unie bez dohody. Poskytování státního příspěvku se od roku 2013 řídí zákonem č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření.

K § 15

K odstavci 1

U doplňkového penzijního spoření může být účastníkem fyzická osoba bez jakéhokoliv teritoriálního omezení. Nicméně státní příspěvek je poskytován za splnění zákonných podmínek. Navrhovaný odstavec 1 zajišťuje, aby účastníkům, jejichž nárok na státní příspěvek je založen na kombinaci bydliště na území Spojeného království ve spojení s účastí na důchodovém pojištění podle tuzemských právních předpisů, požívání důchodu z důchodového pojištění nebo účasti ve veřejném zdravotním pojištění v České republice, kteří splňují podmínky pro nárok na státní příspěvek do jejího vystoupení z Evropské unie, tento nárok po vystoupení Spojeného království z Evropské unie bez dohody nezanikl.

K odstavci 2

Výše popsaná změna je zohledněna i pro účely informačního systému vedeného za účelem poskytování a vracení státního příspěvku.

K § 16

Zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku stanoví různé režimy pro platby z České republiky do členských států Evropské unie či do mimoevropského zahraničí a pro platby v měnách členských států Evropské unie a v ostatních měnách. Spojené království je významným obchodním a investičním partnerem České republiky a dlouhodobě patří mezi nejvýznamnější exportní trhy pro české výrobce zboží a poskytovatele služeb. Platby do Spojeného království, ale i platby v britských librách jsou proto v České republice velmi časté. S ohledem na právní jistotu plátců, bank a ostatních poskytovatelů platebních služeb je tedy vhodné vyjasnit právní režim plateb, které budou v okamžiku vystoupení Spojeného království z Evropské unie probíhat, ale ještě nebudou dokončeny. Tyto platby mohou být zpracovávány zahraničními korespondenčními bankami či zahraničními automaticky nastavenými platebními systémy již po vystoupení Spojeného království z Evropské unie a v těchto případech nebude v silách českých poskytovatelů platebních služeb garantovat jejich dokončení v předbřexitových parametrech. Proto se navrhuje pohlížet na tyto platby jako na platby v mimoevropských měnách, resp. na platby vůči mimoevropskému zahraničí. Zároveň se však nebrání poskytovatelům platebních služeb smluvně svým klientům garantovat příznivější režim – to zajišťuje obecná možnost odchýlení se ve prospěch uživatelů platebních služeb podle § 128 odst. 1 zákona č. 370/2017 Sb. Navržené ustanovení je formulováno pomocí terminologie, kterou používá zákon o platebním styku [„platební příkaz“, „platební transakce prováděná v měně, která není měnou členského státu (Evropské unie)“, „platební transakce, u níž poskytovatel platebních služeb příjemce poskytuje svou službu ve státě“, „lhůta pro provedení (platební transakce) poskytovatelem platebních služeb plátce“].

K § 17

Uznávání odborných kvalifikací je upraveno na evropské úrovni směrnicí 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací, ve znění směrnice 2013/55/EU. Tyto směrnice byly transponovány do českého právního řádu zákonem č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ale také některými dalšími zákony. Systém uznávání odborných kvalifikací se primárně vztahuje na státní příslušníky členských států Evropské unie. Dojde-li k vystoupení Spojeného království z Evropské unie bez výstupové dohody, nebudou jeho státní příslušníci splňovat podmínky pro osoby, jimž je možné kvalifikaci uznat dle zákona č. 18/2004 Sb. (srov. § 1 odst. 2). Vzhledem k tomu, že zákon o uznání odborné kvalifikace, ani správní řád neobsahují přechodné ustanovení pro případy, kdy se v průběhu řízení změní status žadatele, nebude možné řízení dle zákona č. 18/2004 Sb. dokončit.

V souladu s doporučením Evropské komise se tedy navrhuje v řízení o uznání odborné kvalifikace, která byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (tedy do 29. března 2019 včetně, resp. přede dnem vystoupení Spojeného království z Evropské unie), považovat státní příslušníky Spojeného království po vystoupení Spojeného království z Evropské unie dočasně i nadále za občany Evropské unie, obdobně bude přistupováno i k jejich rodinným příslušníkům.

K § 18 až 21

S cílem zachovat zdravotnickým pracovníkům, kteří získali nebo získají do konce roku 2020 odbornou nebo specializovanou způsobilost ve Spojeném království, je navrhována speciální úprava uznávání takto nabyté kvalifikace. Je navrhováno zachovat těmto osobám i po vystoupení Spojeného království z Evropské unie v oblasti uznávání vzdělávání stejná práva jako mají dnes.

Úprava je cílena zejména na české lékaře, zubní lékaře a farmaceuty, kteří se ve Spojeném království vzdělávají tak, aby jim v případě návratu do České republiky bylo umožněno uznat odborné vzdělání automaticky. Tedy bez toho, aby museli skládat aprobační zkoušku, která je podle současné vnitrostátní právní úpravy nezbytným předpokladem pro uznání odborné kvalifikace získané v tzv. třetí zemi. Aktuální právní úprava České republiky rovněž neumožňuje uznávat specializovanou způsobilost získanou v tzv. třetí zemi. Tito zdravotničtí pracovníci by tak museli v České republice znovu skládat atestační zkoušku. To by však bylo další výraznou komplikací návratu těchto zdravotnických pracovníků do České republiky.

Je třeba podtrhnout, že v případě odborné nebo specializované způsobilosti zdravotnického pracovníka získané do konce roku 2020, se bude jednat o uznávání trvalé, tj. i po roce 2020. V této oblasti tedy navrhovaný zákon představuje úpravu trvalou.

K § 22

V důsledku vystoupení Spojeného království z Evropské unie bez sjednané dohody o vystoupení přestane být Spojené království domovským státem ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) bod 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii.

Navrhuje se proto, aby občané Spojeného království zapsaní do seznamu evropských advokátů před brexitem, byli v tomto seznamu zapsaní i nadále, a bylo jim tak umožněno poskytování právních služeb.

Zákon č. 85/1996 Sb. používá terminologii „státní příslušník členského státu Evropské unie“. Pojem „občan Evropské unie“ používaný v tomto zákoně je při aplikaci zákona č. 85/1996 Sb. třeba vykládat ve smyslu státního příslušníka členského státu Evropské unie.

K § 23

K odstavcům 1 a 2

Na základě těchto odstavců je občanům Spojeného království nebo jejich rodinným příslušníkům zachováno oprávnění poskytovat daňové poradenství podle zákona č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, pokud byli na základě tohoto zákona k poskytování daňového poradenství oprávněni přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a to buď jako usazený daňový poradce, nebo jako hostující daňový poradce. Toto oprávnění potrvá těmto osobám do dne, ve kterém tento zákon pozbyde platnosti, jelikož pozbytí platnosti tohoto zákona zakládá povinnost Komory daňových poradců vyškrtnout ze seznamu daňových poradců osoby, kterým je na základě tohoto ustanovení umožněno daňové poradenství poskytovat. Vyškrtnutím ze seznamu daňových poradců pozbývají tyto osoby oprávnění poskytovat daňové poradenství.

Zákon o daňovém poradenství nepoužívá pojem „občan Evropské unie“, ale pouze „státní příslušník členského státu Evropské unie“. Pojem „občan Evropské unie“ používaný v tomto zákoně je při aplikaci zákona č. 523/1992 Sb. třeba vykládat ve smyslu státního příslušníka členského státu Evropské unie.

K odstavci 3

Odstavec 3 zakládá povinnost Komory daňových poradců České republiky vyškrtnout ze seznamu daňových poradců občany Spojeného království a jejich rodinné příslušníky, kteří

jsou oprávněni poskytovat daňové poradenství na základě odstavců 1 a 2, a to ke dni skončení přechodného období, tj. ke dni pozbytí platnosti tohoto zákona. Dnem pozbytí platnosti tohoto zákona je 31. prosince 2020 nebo den, kdy Velká Británie ratifikuje dohodu o vystoupení z Evropské unie.

Dnem vyškrtnutím ze seznamu daňových poradců pozbývají tyto osoby oprávnění poskytovat daňové poradenství, a to na základě ustanovení § 4 odst. 5 zákona č. 523/1992 Sb.

K § 24

K odstavcům 1 a 2

V řadě sektorů finančního trhu funguje tzv. jednotný evropský pas, což znamená, že poskytovatel finančních služeb se sídlem v jednom členském státě Evropské unie může poskytovat služby v jiném členském státě na základě oprávnění, které mu bylo uděleno v jeho domovském členském státě. Vystoupením Spojeného království z Evropské unie tato možnost pro poskytovatele finančních služeb se sídlem ve Spojeném království skončí, tedy zanikne jejich oprávnění poskytovat finanční služby v České republice, pokud jim Česká národní banka neudělí oprávnění jako poskytovatelům finančních služeb ze třetích zemí.

Zánikem oprávnění k poskytování finančních služeb ovšem nejsou nijak dotčeny závazky, které za trvání oprávnění vznikly mezi poskytovateli finančních služeb a jejich klienty. Pohledávky a dluhy z těchto závazků je třeba vypořádat. Stejný princip ostatně platí i v jiných případech, kdy dochází k zániku oprávnění k poskytování finančních služeb (srov. např. § 35 odst. 2 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, § 116 odst. 4 zákona č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, § 145 odst. 3 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, § 13 odst. 1 zákona č. 370/2017 Sb.). Proto navrhované ustanovení staví najisto, že poskytovatelé finančních služeb se sídlem ve Spojeném království mohou i po zániku jejich oprávnění k poskytování finančních služeb v České republice vykonávat činnosti, které jsou nezbytné k vypořádání jejich pohledávek a dluhů. V praxi to znamená, že poskytovatelé finančních služeb nemohou zakládat závazky nové ani měnit závazky stávající, ale mohou vykonávat činnosti směřující k uplatnění pohledávek a splnění dluhů ve vztahu ke stávajícím klientům.

Po tuto dobu a v tomto omezeném rozsahu budou mít poskytovatelé finančních služeb se sídlem ve Spojeném království stejná práva a povinnosti jako poskytovatelé finančních služeb se sídlem v členském státě Evropské unie. Jejich fungování bude tedy pokračovat ve stejném režimu jako před brexitem.

K odstavci 3

Je třeba zajistit výkon dohledu nad dodržováním uvedených povinností, protože pro období po vystoupení Spojeného království z Evropské unie již nelze spoléhat na dohled prováděný britským orgánem dohledu podle pravidel tzv. jednotného evropského pasu. Proto se navrhuje stanovit, že při výkonu činností podle odstavců 1 a 2 podléhají poskytovatelé finančních služeb dohledu České národní banky.

Pojem poskytovatel finančních služeb je třeba vykládat tak, že zahrnuje všechny subjekty, které poskytují služby na finančním trhu. Jako výkladové vodítko může na základě analogie sloužit např. § 1841 č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, který definuje smlouvy o finančních službách jako smlouvy týkající se bankovní, úvěrové, platební nebo pojistné služby, smlouvy týkající se penzijního připojištění, směny měn, vydávání elektronických peněz, poskytování investiční služby nebo obchodu na trhu s investičními nástroji.

K odstavci 4

Odstavec čtvrtý upravuje oblast správního trestání, když stanoví, že poskytovatel finančních služeb, který získal oprávnění ke své činnosti ve Spojeném království, se může stát

pachatelem přestupku, jestliže poruší určitou povinnost, přičemž sankcionován za toto porušení může být tehdy, jestliže obdobné jednání je sankcionováno i v případě poskytovatelů finančních služeb se sídlem v České republice.

K § 25

Po vystoupení Spojeného království z Evropské unie se bude na zahraniční vysoké školy z tohoto státu (a na jejich tuzemské pobočky) vztahovat přísnější režim daný zákonem č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách). Po těchto subjektech bude vyžadováno udělení tuzemského povolení (v případě zahraničních vysokých škol) nebo tuzemského oprávnění (v případě poboček) poskytovat v České republice zahraniční vysokoškolské vzdělávání. Pokud budou mít tyto subjekty zájem nadále působit na území České republiky, budou povinny uvést svoje působení v České republice do souladu se svým novým statutem zahraničních vysokých škol z nečlenských států Evropské unie a jejich poboček.

Aby měly dotčené britské vysoké školy a jejich pobočky, které v České republice již působí (v současné době se jedná o celkem pět vysokoškolských institucí, které řádně splnily informační povinnost pro realizaci britských studijních programů), dost času adaptovat se na novou právní situaci, navrhuje se zakotvit přechodné sedmiměsíční období, ve kterém na ně bude nadále (dočasně) pohlíženo jako na „evropské zahraniční vysoké školy“ a „pobočky evropských zahraničních vysokých škol“ a v němž budou povinny uvést svoje působení v České republice do souladu se svým novým statutem zahraničních vysokých škol z nečlenských států Evropské unie a jejich poboček.

Zákon o vysokých školách stanoví lhůtu pro rozhodnutí o tuzemském povolení mimoevropské zahraniční vysoké školy (§ 93f odst. 3) nebo o oprávnění mimoevropské pobočky zahraniční vysoké školy (§ 93h odst. 5) shodně na 150 dnů. Přechodné období 7 měsíců je tedy dostatečně dlouhé pro podání žádosti a rozhodnutí o ní.

Navrhovanými odstavci 1 a 2 není dotčeno právo těchto subjektů podat žádost o udělení tuzemského povolení k poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání podle zákona o vysokých školách.

K § 26

Cílem ustanovení je zachovat dostupnost léčivých přípravků pro léčbu pacientů v České republice i po vystoupení Spojeného království z Evropské unie. Jedná se o zachování dostupnosti léčivých přípravků, které jsou v současné době registrované v České republice, a u nichž kontrola šarží nebo propouštění kvality probíhá ve Spojeném království. Řada takových přípravků patří mezi esenciální pro poskytování zdravotních služeb v České republice. Tyto přípravky budou po 29. březnu 2019 i nadále registrované, ale nemohou být propuštěny do Evropské unie, neboť podle stávajícího znění zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), musí být propouštění prováděno kvalifikovanou osobou výrobce na území Evropské unie. Smyslem není umožnit dovoz jakýchkoliv léčiv ze Spojeného království, což by bylo v rozporu s harmonizovaným právem v oblasti léčiv, ale v souladu s veřejným zájmem na zachování dostupnosti účinných a bezpečných léčiv na území České republiky vymezit skupinu potřebných léčivých přípravků.

Obdobným způsobem je třeba zajistit i dostupnost hodnocených léčivých přípravků v klinických hodnoceních. Pokud by po vystoupení Spojeného království z Evropské unie předmětné léčivé přípravky měly podléhat platným pravidlům pro dovoz ze třetích zemí, hrozí z časových a kapacitních důvodů reálné nebezpečí jejich nedostupnosti.

K § 27

Podle ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách), může veřejnou sbírku vedle českých subjektů konat též právnická osoba, jejíž sídlo je na území jiného členského státu Evropské unie. Navrhuje se, aby veřejné sbírky iniciované právníckými osobami se sídlem na území Spojeného království mohly tyto subjekty dokončit po přechodnou dobu danou platností tohoto speciálního zákona.

K § 28

Provozovatel hazardní hry a pověřená osoba musejí mít podle zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, sídlo v členském státě Evropské unie nebo ve státě, který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru. V návaznosti na vystoupení Spojeného království z Evropské unie tak nebude nadále bez dalšího možné, aby právnické osoby se sídlem ve Spojeném království, spolu s právníckými osobami se sídlem v dalších územích specifikovaných v čl. 355 Smlouvy o fungování Evropské unie, například Gibraltar, nadále provozovaly hazardní hry v České republice nebo odborně posuzovaly a osvědčovaly splnění povinností podle zákona č. 186/2016 Sb. ze strany provozovatele hazardních her.

Právní úprava v oblasti provozování hazardních her bude založena na principu zachování možnosti provozovat hazardní hry v případě stávajících provozovatelů hazardních her (resp. ověřovat a osvědčovat v případě stávajících pověřených osob). V současné době jde o jednoho provozovatele hazardních her a dvě pověřené osoby. Současně bude po vystoupení z Evropské unie ke Spojenému království přistupováno jako ke třetí zemi, a tedy bude zamezen vstup na český trh tamním právníckým osobám, které podají žádost o vydání základního povolení po vystoupení z Evropské unie (obdobně to platí pro ohlášení hazardní hry a pro vydání pověření k odbornému posuzování a osvědčování).

Zákon č. 186/2016 Sb. stanoví požadavek na to, aby jak žadatel o vydání základního povolení, tak provozovatel hazardní hry, poskytli kauci, což mohou učinit bankovní zárukou poskytnutou bankou či družstevní záložnou se sídlem v některém z členských států Evropské unie nebo ve státě, který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru. Protože po vystoupení z Evropské unie nebude zajištěna vymahatelnost takové bankovní záruky, nelze ji nadále akceptovat. Jak žadatel, tak provozovatel hazardní hry proto budou muset poskytnout kauci jiným způsobem, a to i v případě, že by již kauci takovou zárukou poskytli a Ministerstvo financí ji přijalo. V takovém případě by Ministerstvo financí původní záruční listinu vrátilo, zároveň však musí být předložena nová záruční listina splňující požadavky zákona č. 186/2016 Sb., případně může být kauce poskytnuta složením peněžních prostředků na zvláštní účet Ministerstva financí. Současně však platí, že žádný provozovatel hazardní hry doposud neposkytl kauci bankovní zárukou poskytnutou bankou nebo družstevní záložnou se sídlem ve Velké Británii.

Stávající provozovatelé hazardních her (tedy osoby s vydaným základním povolením, nebo osoby, které podaly ohlášení hazardní hry přede dnem účinnosti tohoto zákona) a současné pověřené osoby (tedy osoby s vydaným pověřením k odbornému posuzování a osvědčování) se budou po dobu účinnosti tohoto zákona (tedy přechodně do 31. prosince 2020) právní fikcí považovat za právnické osoby se sídlem ve členském státě Evropské unie, a tedy budou moci pokračovat v doposud povolené činnosti.

Ustanovení se vztahuje také na právnické osoby, které získají základní povolení nebo pověření na základě žádosti podané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a vyřízené po dni jeho účinnosti. Ustanovení neupravuje návaznost na povolení k umístění herního prostoru podle zákona č. 186/2016 Sb., protože to lze udělit pouze držiteli základního povolení, na kterého se již toto ustanovení vztahuje, proto by byla taková úprava nadbytečná.

K § 29

Přechodná ustanovení upravují zejména související procesní otázky, věnují se platnosti stávajících pobytových oprávnění a vydávání nových. Konkretizují se případy vydávání nových povolení k pobytu určených pro státní příslušníky třetích zemí. Zejména se pak stanoví fikce, že ve vyjmenovaných typech řízení se i po vystoupení Spojeného království z Evropské unie občan Spojeného království považuje za občana Evropské unie, rodinný příslušník občana Spojeného království za rodinného příslušníka občana Evropské unie, právnická osoba nebo jiné právní uspořádání se sídlem na území Spojeného království za právnickou osobu nebo jiné právní uspořádání se sídlem v Evropské unii a Spojené království se považuje za členský stát Evropské unie.

Přechodná ustanovení též stanovují, že občané Velké Británie, kteří před brexitem podali žádost o zápis do seznamu evropských advokátů nebo podle § 5b nebo § 5c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, do seznamu advokátů, se i po brexitu budou pro účely řízení o žádosti považovat za státní příslušníky členského státu Evropské unie. Osoby zapsané na základě takových žádostí proto budou oprávněny poskytovat právní služby na území České republiky v postavení usazených evropských advokátů, nebo advokátů podle § 5b nebo § 5c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, i po brexitu.

K § 30

K odstavci 1

Nabytí účinnosti navrhovaného zákona se navrhuje ke dni, kdy pro Spojené království přestane být použitelná Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie, a to za podmínky, kdy nebude uzavřena mezi Evropskou unií a Spojeným královstvím dohoda o podmínkách vystoupení.

K odstavci 2

S ohledem na záměr, že navrhovaná právní úprava má být pouze dočasného charakteru, je vymežována platnost zákona, avšak současně jsou navrhovány výjimky například v oblasti pobytu, daní a uznávání kvalifikací zdravotnických pracovníků.

K odstavci 3

Zakládá se oprávnění Ministerstva vnitra vyhlásit ve Sbírce zákonů den, kdy Spojené království opustí Evropskou unii bez dohody, a den, kdy nabude platnosti dohoda o podmínkách vystoupení Spojeného království z Evropské unie podle čl. 50 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii. Číní se tak v zájmu právní jistoty adresátů navrhovaného zákona. Vyhlášení dne, kdy nabude platnosti dohoda o podmínkách vystoupení Spojeného království z Evropské unie podle čl. 50 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii, se z povahy věci vztahuje pouze na situaci, kdy tento den nastane po účinnosti navrhovaného zákona, v opačném případě tento zákon a s ním i toto kompetenční ustanovení nenabude účinnosti.

V Praze dne 7. ledna 2019

Předseda vlády:
Ing. Andrej Babiš v. r.

1. místopředseda vlády a ministr vnitra:
Jan Hamáček v. r.